

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/142/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123239065
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123239065.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej, členov senátu Mgr. Petra Straku a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov, matka: D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 010 01 G., H. XXXX/XX, zastúpená Advokátska kancelária AKSK, s. r. o. so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711 a otec: D. I. B., J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 010 01 G., I. XXXX/XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Chlapík, s.r.o., so sídlom 010 01 Žilina, Sládkovičova 13, IČO: 47 232 072, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. k. 30P/251/2023-423 zo dňa 06.06.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č. k. 30P/251/2023-423 zo dňa 06.06.2024 Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd neodkladným opatrením zaviazal matku povinnosťou prispievať na výživu na maloletú A. sumou 150 eur a na maloletého C. sumou 150 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca počnúc dňom od podania žalobného návrhu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 30P/251/2023, zamietol.

Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 1, 2, § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ako aj ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj § 28 ods. 2, § 62 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“).

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/47/2022-1454 zo dňa 04.07.2023 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 15P/294/2016-542 zo dňa 05.02.2019 bolo rozhodnuté tak, že súd zveril maloleté deti A. a C. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec detí je povinný prispievať na výživu maloletej A. sumou 150 eur a na výživu maloletého C. sumou 150 eur, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva, a to k rukám matky detí. Zároveň bolo určené zameškané výživné, ktoré bolo povolené splácať v mesačných splátkach otcovi. Išlo o posledné rozhodnutie vo veci týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze. Súd prvej inštancie mal zato, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nespĺňa zákonom vyžadovanú podmienku nevyhnutnosti a naliehavosti úpravy pomerov. Otec vo svojom návrhu uviedol, že na jeho strane od poslednej úpravy výživného (rozsudok KS v Žiline) č. k. 8CoP/47/2022-1454 zo dňa 04.07.2023) došlo k zásadnej zmene jeho pomerov, preto žiada neodkladne určiť výživné od matky detí. Súd prvej inštancie z predloženého návrhu, ako aj preskúmaním spisového materiálu nedospel k záveru, že by od posledného rozhodnutia súdu došlo k tak podstatnej zmene pomerov na strane rodičov, ktorá by odôvodňovala potrebu neodkladnej úpravy, teda určenie

výživného na maloleté deti zo strany matky. Rodičia majú maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti, teda zabezpečujú ich potreby počas doby, pokiaľ sú deti v ich starostlivosti s tým, že posledným rozhodnutím súdu bol otec zaviazaný platiť k rukám matky výživné na dorovnanie životnej úrovne detí v čase, pokiaľ sú v starostlivosti matky. Podľa osvedčených skutočností otec maloletých detí je od 26.01.2024 práceneschopný s predpokladaným dátumom skončenia 20.06.2024. Otec poberá nemocenské dávky v priemere vo výške cca 23 eur mesačne, avšak k svojmu návrhu nepripojil žiadne lekárske správy, potvrdenia, ktoré by jednoznačne osvedčili, že nejde len o prechodný stav. Otec pripojil len odpis potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti. Čo sa týka exekučných konaní, na ktoré otec poukazuje, súd prvej inštancie poznamenáva, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom exekučné konania súvisia so zameškaným výživným, ktoré otec maloletých detí dobrovoľne neuhradil. Súd prvej inštancie mal zároveň osvedčené, že v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline, bol otec vlastníkom/spoluvlastníkom niekoľkých nehnuteľností v G., ktorých vlastníctvo previedol na tretie osoby, pričom dané konštatoval aj odvolací súd, keď vo svojom rozhodnutí uviedol, že jeho konanie nasvedčuje tiež tomu, že má snahu umelo si znížiť životnú úroveň. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že v zmysle ust. § 366 CMP je povinná osoba zaviazaná platiť výživné len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov (potrieb). Skúmanie odôvodnených a preukázaných potrieb maloletých detí na účely stanovenia primeraného výživného tak, aby sa dieťa mohlo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov zodpovedajúcej ich schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, je predmetom konania vo veci samej a rovnako tiež skutočnosť, či nastala taká závažná zmena pomerov na strane matky od posledného rozhodnutia súdu, aby ju súd zaviazal platiť výživné na maloleté deti. Takéto konanie prebieha na tunajšom súde pod sp. zn. 30P/251/2023, v rámci ktorého súd po vykonaní riadneho dokazovania rozhodne v súlade s najlepším záujmom maloletých detí. Z tohto dôvodu návrh zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletých detí. V odvolaní dôvodil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP, ako aj § 62 ods. 1 CMP s tým, že v odôvodnení poukázal na to, že podľa otca od poslednej úpravy od 04.07.2023 došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane otca v príjmovej oblasti, kedy oproti predchádzajúcemu posudzovanému obdobiu, teda ku dňu 04.07.2023 je poberateľom už len nemocenských dávok vo výške cca 23 až 24 eur mesačne. Súd prvého stupňa nesprávne skonštatoval a nezohľadnil rozhodujúci stav. Oproti pôvodnému rozhodnutiu nezohľadnil preukázanú zmenu pomerov na strane otca zásadného charakteru, ktorým je jeho minimálny, resp. takmer žiadny mesačný príjem vo forme nemocenskej dávky. Otec jednoznačne a nespochybniteľne preukázal, že je PN od 26.01.2024 do rozhodnutia súdu, resp. do dňa vystavenia odpisu 27.05.2024 s predpokladom možného skončenia PN dňa 20.06.2024 sa nejedná o prechodný stav a jeho zhoršený zdravotný stav trvá dlho, teda ku dňu rozhodnutia takmer 5 mesiacov a v súčasnosti naďalej trvá. V ďalšom poukázal na to, že súd prvej inštancie vykonal jeden z procesných úkonov, t. j. doručil návrh na vyjadrenie matke, ku ktorému sa však ku dňu rozhodnutia o neodkladnom opatrení nevyjadřila. Ak mal pochybnosti o zdravotnom stave otca, aj napriek otcom predloženému riadnemu potvrdeniu ošetrojúceho lekára o trvajúcej práceneschopnosti vyzvať otca aj s poukazom na ust. § 369 CMP na preukázanie svojho zdravotného stavu predložením potrebných lekárskeho správ. Otec preto predložil v rámci odvolania odpis potvrdenia dočasnej PN s predpokladom možného ukončenia dňa 25.07.2024 a lekársku správu ošetrojúcej lekárky C. I. C. na ostatné potrebné vyšetrenia a na preukázanie dlhodobého zhoršeného zdravotného stavu otca, ktorý zdravotný stav mu neumožňuje aj napriek veľkej snahe nájsť si vhodné zamestnanie. V ďalšom opätovne poukázal aj na exekučné konania, ktoré sa viedli v súvislosti s platením zameškaného výživného. Podľa názoru otca nie je spravodlivé vzhľadom na ním dostatočne preukázanú zmenu pomerov, a teda odôvodnenú potrebu neodkladnej úpravy požadovať až do rozhodnutia súdu vo veci samej možné rozhodnutie na najvyššom pojednávaní dňa 21.08.2024 (pre neho v súčasnej dobe tak vysoké výživné vo výške 300 eur mesačne, ktorý sa okrem toho podieľal na nákladoch oboch maloletých detí po dobu 15 dní v mesiaci počas striedavej osobnej starostlivosti, nákladoch na výživu maloletej K. B. a ostatných osobných nevyhnutných nákladov pokrývajúcich len základné životné potreby otca a maloletých detí. Zároveň poukázal na to, že stále evidovaná exekúcia EX 122/2023 EX 525/2023 aj napriek úplnej úhrade vymáhanej pohľadávky, trov exekúcie, aj po riadnych úhradách ďalšieho bežného výživného vo výške 300 eur mesačne v dôsledku opätovnej účelovej pasivity matky s vyslovením súhlasu so zastavením exekúcie táto skutočnosť mu bráni nájsť si vhodné zamestnanie, nakoľko negatívne vykresľuje charakter otca a neumožňuje mu previesť svoj spoluvlastnícky obchodný podiel v obchodnej spoločnosti VALUMA s. r. o., Žilina, v ktorej už od roku 2021 aktívne nefiguruje. Otec má za to, že ním tvrdené skutočnosti, vrátane predložených listinných dôkazov potrebné v tomto štádiu konania dostatočným spôsobom

osvedčil do takej miery, že nie sú vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Hoci bolo o výživnom rozhodnuté ku dňu 04.07.2023, nie je vylúčené, že v budúcnosti môže dôjsť k zmene pôvodného rozhodnutia. Neodkladné opatrenie je teda prostriedkom, ktorým možno efektívne riešiť faktické a právne otázky, ktoré neznesú odklad rozhodnutia vo veci samej. Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd uznesenie zmenil a vyhovel návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca proti zamietnutému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázala na konanie vedené pred OS Žilina pod sp. zn. 15P/294/2016 (právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.07.2023 č. k. 8CoP/47/2022-1454), kde odvolací súd určil, že otec je povinný platiť matke výživné dvakrát 150 eur z dôvodu, že počas konania otec vykonal úkony, ktorými si znížil svoj majetok v úmysle vytvoriť stav, že jeho finančná a majetková situácia je podobná situácii matky. Týmto tvrdeniam otca súd neuveril a určil výživné v popísanej výške. Odvolací súd skonštatoval, že mal za preukázané, že životná úroveň otca je nadštandardná a že účelovo svoj majetok zakrýva prostredníctvom iných osôb, najmä svojej matky. Tieto závery teda nie je možné ignorovať a podľa názoru matky ani preskúmať v tomto konaní. Tieto závery predstavujú skutočnosť, z ktorej súd musí vychádzať aj v tomto konaní a aj sa tak pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia stalo. Pri posudzovaní životnej úrovne otca je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že otec sám dobrovoľne vykonal úkony, ktorými sa zbavil svojho majetku veľkej hodnoty, z ktorého mohol dosahovať mesačné príjmy vo výške cca 3.000 eur mesačne, t. z. že u otca v žiadnom prípade nemožno hovoriť, že jeho jediným príjmom sú aktuálne nemocenské dávky, t. z. 23 eur až 24 eur ako sa otec snaží presvedčiť súd. Konečným užívateľom výhod príjmu z prenájmu prevedených nehnuteľností je v skutočnosti otec. Otec prenajíma aj byt č. XX na I. L., ktorý mal byť predmetom dražby a o ktorom otec sa vyjadruje, že v ňom býva. Pre upresnenie, keď sa otec nachádza v G., býva so svojou matkou v trojizbovom byte, ktorý sa nachádza v bezprostrednej blízkosti. Otec zároveň uvádza, že na byt č. XX je zriadené záložné právo, avšak na príslušnom LV žiadne záložné právo nie je evidované. Bez zápisu do katastra nehnuteľností záložné právo nevznikne. Otec účelovo zakryl svoj majetok najmä prostredníctvom svojej matky, pričom táto skutočnosť predstavuje fakt, ktorý nie je možné v tomto konaní opakovane preskúmať, a to ani pri nariaďovaní neodkladného opatrenia. Súd vychádza pri nariaďovaní neodkladného opatrenia zo stavu, ktorý existuje v čase rozhodovania, v riešenom prípade ale súd musí vychádzať z vyššie popísaných záverov prijatých v predchádzajúcom právoplatne skončenom súdnom konaní, keďže tieto závery existovali v čase rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň otec pri svojej argumentácii opomína fakt, že on sa aj po 04.07.2023 účelovo zbavoval a zbavuje svojho majetku, napr. v exekučnom konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Krištofikom č. k. EX 122 EX 811/21 postúpil svoj nárok na zaplatenie sumy 41.832,72 eur na svoju matku I. B., prostredníctvom ktorej sa už skôr snažil zakryť svoj skutočný majetok. V prípade, ak by teda otec bol taký nemajetný ako o sebe tvrdí, neexistuje žiaden relevantný dôvod, aby na svoju matku postúpil takú vysokú sumu ako je suma 41.832,72 eur. Otec sa týmto chcel vyhnúť, aby táto suma bola použitá na uspokojenie jeho záväzkov z titulu výživného, keďže vymáhanie výživného bolo predmetom dvoch exekučných konaní EX 122 EX 525/23. Zároveň otec ani nepriznáva všetok majetok s tým, že v Českej republike je podielovým spoluvlastníkom (1/2 z celku) nadštandardného rodinného domu spolu s pozemkami na LV č. XXX Česká republika, kde odhad aktuálnej trhovej ceny je 882.600 eur, o ktorom ešte pred nedávnym časom uvádzal, že ide o dom jeho svokra J. M. a nie o jeho dom. Matka má za to, že je v záujme toho, kto návrh na neodkladné opatrenie podáva, aby súdu osvedčil všetky skutočnosti, ktoré považuje za dôležité a ktoré má súd zohľadňovať pri rozhodovaní. Nie je povinnosťou súdu, aby navrhovateľa vyzýval na doplnenie akýchkoľvek skutočností, ako to namieta otec vo svojom odvolaní. Ak mal súd pochybnosti o zdravotnom stave otca, podľa názoru matky správne považoval túto skutočnosť za neosvedčenú bez toho, aby na osvedčovanie otca vyzýval. Matka uvádza, že otcovu diagnózu do dnešného dňa ani nepozná, avšak vzhľadom k jej vyjadreniu ju nepovažuje ani za dôležitú. Matka deti často neodvážala priamo otcovi, resp. od neho neprebrala, pretože podľa vyjadrení detí otec nebol doma. Aj z tohto dôvodu má matka za to, že otcova dlhodobá PN je len predstieraná. Považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a v súlade s tým, ako bol osvedčený skutkový stav ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie, a preto ho navrhla potvrdiť.

4. Iné vyjadrenia v konaní podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP) a smerovalo proti

rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP). Odvolací súd bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení v konaní starostlivosti súdu o maloletých je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať maloleté dieťa do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 CMP), prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP) alebo ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery maloletého dieťaťa (§ 325 ods. 1 CSP). Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú ich práva zjavne ohrozené, a to do doby, keď o ich výchove, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

7. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožňovali prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčovanie nároku na rozdiel od dokazovania (vo veci samej) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, obsahu celého spisového materiálu, vyhodnotení odvolania otca, vyjadrenia matky a predložených dôkazov prihliadajúc na prvoradý záujem maloletých detí a komplexnú situáciu v rodine dospel k záveru, že odvolanie otca je potrebné posúdiť ako nedôvodné.

9. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

10. V posudzovanom prípade sa odvolací súd zhoduje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti matke platiť výživné na maloleté deti vo výške na každé dieťa po 150 eur mesačne.

11. Odvolací súd poukazuje na ust. § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť rodičovi platiť výživné v nevyhnutnej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa tohto ustanovenia je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojenie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

12. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle CSP je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že nie je potreba dočasne uložiť povinnosť matke platiť výživné na maloleté deti, berúc do úvahy, že doposiaľ bola starostlivosť o maloletých zabezpečovaná formou striedavej starostlivosti oboch rodičov s tým, že otec bol zaviazaný ešte navyše, nakoľko mu to jeho životná úroveň umožňovala, platiť na každé dieťa 150 eur mesačne. To znamená, že bola riadne upravená forma striedavej starostlivosti, vyživovacia povinnosť otca, ktorá vyplynula v rámci vykonaného dokazovania a naposledy bolo o nej rozhodnuté rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu. Zo samotného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú žiadne dôvody o ohrození výživy maloletých detí. Otec žiadnym spôsobom ani neosvedčil naliehavú potrebu úpravy pomerov v tomto rozsahu. Zmena rozsudku o výživnom za danej situácie nie je dôvodná. Je však potrebné zdôrazniť, že skúmanie odôvodnených potrieb maloletých detí a príjmu, možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov je predmetom dokazovania vo veci samej, v ktorom súd v prípade zmeny rozhodne na základe vykonaných dôkazov v súlade s kritériami rozhodnými pre určenie výšky výživného na maloleté dieťa podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine. Konanie o neodkladnom opatrení je osobitného charakteru, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva a súd vychádza len z osvedčených tvrdení. Odvolací súd z uvedených dôvodov teda neakceptoval námietky otca vo vzťahu k výroku o zamietnutí jeho návrhu na uloženie povinnosti matke dočasne platiť výživné vo výške 150 eur na každé dieťa.

13. Odvolací súd dáva do pozornosti v danom prípade, že výživné bolo určené doposiaľ čo sa týka maloletých detí a dosiahnuc zmenu výšky výživného, prípadne určenie výživného aj pre matku vzhľadom k tomu, že bola upravená striedavá starostlivosť, ako sa domáha aj otec v návrhu vo veci samej, je možné len zákonom predpísaným spôsobom po vykonaní potrebného dokazovania a po preukázaní zmeny pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Ak má teda navrhovateľ (otec) za to, že v jeho prípade nastali skutočnosti, ktoré z hľadiska hmotného práva môžu znamenať zmenu vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom v spojení s určenou striedavou starostlivosťou maloletých detí, môže sa domáhať podľa citovaného ustanovenia zmeny úpravy tohto právneho vzťahu od doby, kedy k zmene došlo, avšak len postupom zákonom predvídaným, teda zmenou rozsudku v riadnom konaní vo veci samej. V danom prípade za existencie súdneho rozhodnutia o výživnom teda nie je možné uzavrieť, že by bolo preukázané ohrozenie základných existenčných potrieb odôvodňujúcich priznanie výživného maloletým deťom v nevyhnutnej miere neodkladným opatrením vo vzťahu k ich matke. Tým, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, nie je možné k uvedeným vzájomne rozporným tvrdeniam účastníkov konania zaujať objektívne stanovisko (čo nie je ani účelom neodkladného opatrenia), a preto tieto budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. V konaní vo veci samej bude súd zisťovať a vyhodnocovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov a odôvodnené potreby maloletých detí s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Na základe takto zistených skutočností bude môcť dospieť k rozhodnutiu o návrhu navrhovateľa o zmene výživného vo vzťahu k maloletým deťom.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval s poukazom na ust. § 58 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. S otázkou trov konania a ich náhrady sa súd prvej inštancie vysporiada až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).